

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus de cruce deponitur. arti. & hom. LV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

VESPERÆ SECUNDÆ PASSIONIS DOMINI
nostri IESU CHRISTI.IESUS DE CRUCE DEPONITUR. *Artic. LV.*

Posthæc autem cum iam sero factum esset, quia Parasceue Ioan. 19.
erat, quod est ante sabbatum, ecce venit quidam homo
dines, ab Arimathia ciuitate Iudææ, nomine Ioseph: no- Matth. 27.
bilis decurio, vir bonus & iustus, qui & ipse discipulus erat Marc. 15.
Iesu, occultis tamen propter metum Iudæorum, & expectans re- Lucæ 23.
gnum Dei. Hic non consenserat concilio & actibus eorum, & au- Ioan. 19.
dacter accessit ad Pilatū, & petijt vt tolleret corpus Iesu. Pilatus au- Luc. 23.
tem mirabatur, si iam obiisset. Et accersito Centurione interro- Ioan. 19.
gauit eum, si iam mortuus esset. Et cum cognouisset à Centurio- Marc. 15.
ne, permisit Pilatus, & donauit corpus, & iussit reddi Ioseph. Ioseph autem mercatus syndonem, venit & tulit corpus Iesu. Et de- Ioan. 19.
ponens eum, accepto corpore, inuoluit depositum illud in syndo- Marc. 15.
ne munda. Venit autem & Nicodemus, qui venerat ad Iesum no- Ioan. 19.
ctè primum, ferens mixturam myrrhæ & aloës quasi libras centū.

HOMILIA LV.

Verisimile est, quando milites latronum crura fregissent, atq; ad Iesum
uenissent, vt illius quoq; crura frangerent, per mulieres quæ ibi perse-
uerabant cum ipsius matre, eos rogatos, potissime per beatam Magda-
lenam, vt Christo, vt pote mortuo, parcerent: quandoquidem non esset amo-
dò timendi occasio, quod solutus à cruce, euaderet. Promittebant etiam se cu-
raturas contra scipulum pharisæorum, vt de cruce deponeretur, antequam
sabbati festiuitas mane illucesceret. Erant igitur mulieres sanctæ (quæ Chri-
sto ministrauerant prædicanti ipsumq; feruenter amabant, & cum eius matre
alijs recedentibus hominibus perseuerabant) afflictæ atq; ambigæ, quomo-
do Christus de cruce solutus, sibi ac matri redderetur sepeliendus. Deerant
instrumenta, deerant vires, deerant auxilia. Interea Dominus qui propter se
afflictis nunquam deest, inspirauit sancto, iusto ac diuini viro Ioseph ab Ari-
mathia, qui viuentem Iesum timuerat confiteri propter metum Iudæorum,
licet occultus esset discipulus Iesu: confortauitq; illum, vt non formidaret
adire Pilatum, petens corpus sibi donari Iesu. Animatus enim fuerat passio-
ne & sanguine Iesu, vt foras omnem timorem humanum pelleret, atque pro
nihilo Iudæorum duceret minas. Pilatus primum vbi Christi audiuit mor-
tem, admirabatur. Hic indicatur multas pœnas Christo fuisse irrogatas à mi-
litibus, quas Pilatus nescierit. Si enim omnia quæ Christus est passus pœno-
sa, didicisset, quomodo admiraretur ipsum tam cito mortuum? Admirare-
tur potius eum tam diu inter tot pœnas viuere potuisse. Cum itaque ex Cen-
turione ad se vocato Iesum didicisset mortuum Pilatus, donauit corpus Ioseph.

Depositi-
onis Christi
modus me-
dirandus
quis sit.

Nicodemū
nō habuisse
perfectam
fidem de
Christo.

Depositi-
o Christi de
cruce quam
fuerit flebi-
lis.
Planctus a-
micorum
Christi quā
fuerit flebi-
lis.

Ioseph Ioseph igitur mercatus sindonem, aduenit. Aduenerat autem & Nicodemus, qui ad Iesum venerat nocte, quando adhuc liberè prædicabat Iesus, ferens mixturam myrrhæ & aloës, quasi libras centum. Hi itaq; ad crucem venientes, primum adorant Christum: deinde Mariam allocuturi, vt aiunt, accedunt. Quos vbi mestissima virgo vidit scilas & reliqua ad depositionem corporis necessaria habentes, paululum reuixit spiritus eius, virosq; hos piore benedixit. Parati itaque, scilas ad deponendum corpus apponunt. Vno extrahente clauos, alter corpus, ne cadat, exanimè sustinet. Beata quoq; Maria ad recipiendum hoc pignus suum dilectissimum, anidè parat se in adiutorium quodcunq; potest. Stans namq; sub cruce, in altum brachia leuat: & dum caput eius brachiaq; dependentia tangere potuit, ad se eadem traxit, & pro materno amore ac desiderio eadem reuerenter osculabatur, suscipiens caput eius ac spatulas, postquam de cruce erat depositum, suo in gremio, Magdalena ad pedes Iesu, vbi olim gratiam inuenerat, sedente, plorante, & osculante. Verum quia de Nicodemo refert Euangelista, portasse eum ex myrrha & aloë mixturam, obiter hic dicam, vnguentum hoc, quod mixtura hic dicitur, propterea à Nicodemo compositum, ne corpus Iesu putresceret incinerandū, hoc vnguento perunctum, non intelligente eo Christi corpus esse aded vñtum diuinitati, vt non possit corrumpi aut putrescere. Vnde liquet, etiam illum non credidisse, Iesum non diu in sepulchro perseueraturum, sed resuscitandum. Nō igitur vir ille quamuis pius fuerit, acceptumq; Christo fecerit obsequium, integram de Christo perfectamq; habuit fidem, quia putabat eum non resurrecturū, nec nisi aromatibus conditum, à putrefactione corruptione vè liberum atq; immunem. Vide tamen quod beata Dei mater virgo Maria, licet oculos hanc sciret fore vñtionem, putà quatenus attinet ad finem propter quem vngebatur Christi corpus, quia si centum iacuisset annis Iesus in sepulchro, vel non vnctus huiusmodi vnguento artificiali, nequaquam tamen putrescere potuisset, permisit tamen sua eum erga Christum deuotione vti. Itaque duo hi viri misericordiarum, Iesu corpus soluerunt de cruce, & expansa sindone, reddiderunt illud in sinum matri. Vide quam fuerit flebile, cernere modum depositionis, extractionem clauorum, corporis situm, brachiorum dependentiam, deportationem (vt ita dicam) sacri funeris, vbi membra eius colligerentur, atque sindone inuolneretur totum copus. Vide quoque quam flebilis sit mox planctus exortus pijsimæ matris, piarum mulierum, amicorumq; aliorum qui tunc aderant, sentium triste lugubreq; hoc spectaculum, puta Christi corpus, quod contemplatur ex speciosissimo factum aded indecorum, vulneratum, faucium, liuidum, cruore oblitum. Contemplantur lustrantq; singula eius vulnera & fracturas in corpore, præsertim grandiores: detergunt sputa & cruorem, attendunt capitis & barbæ depilationem, spinarumq; infixionem. In ijs autem alterutram indicant, vbi fuerit Christi dolor aut plaga maior: & hoc modo inter lachrymarum imbres expendunt, quantalint, quo ve luctu digna, quæ passus sit Christus. Inæstimabili autem præ cæteris vulnerabatur dolore beatissima eius mater, cui maior quoque erat causa lugendi, vtpotè cuius erat ipse qui iacebat mortuus, filius, atque caro de carne sua. Dolebat etiam præ cæteris post matrem vehementius beatissima Maria Magdalena, quæ Christi erat amore tota ebria, atque idcirco cor eius

maiori torquebatur dolore. Sunt qui tradunt post hominum recessum, ad sepulturam Iesu dum soli iam adessent amici, bonam rediisse Apostolorum partem, atque de sua fuga & pusillanimitate sese accusasse. Ibi enim tot fusa sunt lachrymæ super reuerendissimo Christi corpore mortuo, ut nihil mirum fuerit, si lachrymarum imbribus ablui potuissent vulnera plagæque eiusdem cruentata.

Corpus Christi quonam pacto mysticè deponatur de cruce, sindoniq; inuoluatur.

Apostolorum bonam partem sepulture interfuisse.

Videmus Ioseph deuotionem, qui Pilatum accedens, pro magno atque mirum in modum sibi precioso munere, petiuit donari corpus Christi. Disce quanto tu desiderio trahi debeas ad Christum, quanto studio ad illum te parare de altari suscipiendum, tanquam de cruce, ubi pro te est oblatus Christus. Neque tamen quomodo Ioseph mortuum, sed uiuum uerumque Dei filium suscipis: sed nec inter brachia tantum, uerum etiam in cubum & animæ refectioem ipsum manducando intra te recipis. Cura igitur ut ipse sit in te desiderium, deuotio, æstimatioque, ne uile aut exiguum quid te putes accipere. Cura, ut illi puræ conscientiæ, munditiæque cordis sindonem emas. Emas inquam lachrymis, si penes te illum non inuenieris. Nihil in te impurum, nihil obliquum inueniatur: omnis peccandi uoluntas absit, absit quoque erga omnem proximum displicentia & rancor, ut munda Christi corpus reponas sindone. Iterum hic discitur, quomodo supra dictum est, ne hominum impiorum atque derisorum importunitatibus, suasionibus uè debeamus de cruce pœnitentiæ descendere, sed laborem rigoremque disciplinæ, & mortificationes ueteris sustinere hominis, donec aut post mortem naturalem soluti, aut post spiritualem, puta ex toto mortificati & languidi, aliorum iudicio & manibus deponamur ad statum laxioris uitæ, quo refocillandi, non ad uoluptuosa simus reducendi. Tertio discite, quemadmodum Christum is qui peccat & in peccatis suis perseverat, denuo ac toties crucifigit, ita qui se pœnitendo corrigit, Christum de cruce absoluit. Miserere igitur saltem Christi in cruce pendentis, quem tu malè uiuendo suscipisti, cui peccando vulnera pœnasque infligis. Dole de peccatis tuis, atque in statum innocentie te ipsum per eius adiutorium, quod tibi semper offertur paratum, reducito, ut & Christo requiem, cui hactenus laborem fecisti, reddas. Quarto, si pœnitere uolueris, Christumque (ut dixi) de cruce deponere, fac illud ardenti corde atque deuoto. Accipe Iesum inter brachia, pectorique tuo astringe quasi captiuum. Tunc enim ubi sic eum complexus fueris, facere quæcumque vis potes cum eo. Libenter se tibi captiuum tradit: libenter quæ petieris ab eo, tibi tribuit. Nunquam enim sic constrictus repugnabit pœnitenti, sed paratior est tibi ad largiendum, quam tu esse potes ad recipiendum.

Corpus Christi quanto desiderio suscipiendum.

Sindoni mundæ cuiusmodi corpus Christi spiritualiter inuoluendum sit.

Crucem pœnitentiæ non esse deserendam.

Christum quomodo quis spiritualiter crucifigat, aut de cruce absoluat.

Pœnitens quomodo Christum pectori suo astringat.